

متن پرسش

سلام با احترام بنده شنیده بودم (از دوستی که ایشان نقل قول از کتابی در شرح احوال علما می نمود) در سیره آن بزرگ و عالم دینی آمده بود که وقتی تنگ دست می شدند حتی با قرض گرفتن و انفاق به فقرا از خدا طلب روزی می کردند و این باعث گشایش در رزق و روزی ایشان می شده و حتی به دیگران هم توصیه می کرده اند. این عمل در ذهن من مانده بود و دنبال شاهی از آیات قرآن برای این عمل می گشتم تا به آیه ۷ سوره مبارکه طلاق برخورد کردم " لینفق ذو سعه من سعته و من قدر علیه رزقه فالینفق مما اتته الله لا یکلف الله نفسا الا ما اتتها سیجعل الله بعد عسر یسرا(۷)" این آیه با توجه به آیه قبل در مورد زنان مطلقه و شیرده است و در تفاسیر هم به این مطلب اشاره شده ولی در صورتی که این آیه بدون در نظر گرفتن وضع قرار گیری اش در بین آیات دیگر دقت کنیم دستوری به این شکل را می یابیم که "آنکس که روزی اش تنگ است انفاق نماید از آنچه خدا به او داده و خدای تعالی هیچ کسی را تکلیف ما لا یطاق نمی کند و ه زودی خدای عزوجل بعد از تنگدستی و سختی، گشایش و رفاه می دهد." با توجه به اینکه در تفاسیر مختلفی که ذیل این آیه آمده به چنین برداشتی برخورد نموده بودم از شما سوال کردم آیا برداشت اینچنینی از این آیه درست است یا غلط؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فضای آیه اجازه‌ی چنین برداشتی را به ما نمی‌دهد چون لازم می‌آید آیه را از قبل از آن منقطع کنیم. ولی در مورد موضوعی که در رابطه با انفاق در عین فقر فرمودید روایت داریم و بنده در کتاب «جایگاه رزق در هستی» در این مورد عرایضی داشته‌ام. موفق باشید